

Resolució 388/2019, de 27 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 305/2019

Administració reclamada: Direcció general de la Funció pública. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Diversos documents relacionats amb una prova selectiva i la seva correcció.

Sentit de la Resolució: Desestimació.

Resum: L'informe aportat per l'Administració a aquest procediment acredita i justifica jurídicament que la Direcció General de la Funció Pública no té en el seu poder la informació reclamada, ni li és possible elaborar-la amb certesa i sense un esforç desproporcionat, ratificant d'aquesta manera l'adequació a l'ordenament jurídic d'allò que ja havia contestat a la seva resolució objecte de la Reclamació.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Selecció de personal. Proves selectives. Reclamació contra estimació parcial. Informació inexistent. Tasca complexa d'elaboració.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 305/2019, presentada per una persona interessada en un procés selectiu contra la Direcció general de la Funció pública (DGFP) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 19 de març de 2019 la persona reclamant demana la informació següent a través del web de transparència de la Generalitat, en relació amb la convocatòria 167 (repetició examen pràctic jurídic):
 - 2.1. *Documents relatius a l'anàlisi tècnica de l'STS 4491/2014 i en particular dels seus efectes per a l'Administració de la Generalitat.*
 - 2.2. *Document/s on consti l'oferta pública vinculada a l'acord de convocatòria de 23 de març de 2015, en relació amb el procediment selectiu número 167 derivat de l'STS 4491/2014.*
 - 2.3. *Document/s on constin els criteris de correcció (és a dir, no la puntuació assignada a cada qüestió, sinó les pautes que caldria seguir per fixar-la) relatius a la repetició del cas pràctic jurídic del procediment selectiu anterior.*

- 2.4. Document/s de correspondència entre la identitat de cadascun dels correctors i el número que apareix en el full de correcció dels exàmens anteriors. Es demana específicament la formació de cada corrector (titulació concreta) que els acrediti com a membres del cos superior de la Generalitat.*
- 2.5. Document on consti el raonament seguit per arribar a la puntuació que s'atorga en relació a cada resposta que va oferir la persona sol·licitant a l'examen anterior.*
- 2.6. Document/s on consti qualsevol actuació de revisió de la correcció de l'examen anterior de la persona reclamant.*
- 2.7. Documents relatius a l'anàlisi tècnica de les reclamacions jurídiques plantejades per la persona reclamant en relació amb l'examen anterior.*
3. La resolució de 8 de maig de 2019 de la DGFP estima parcialment la sol·licitud anterior. Argumenta que la informació demanada a l'apartat 2.4 anterior no existeix i afirma que facilita la informació demanada a la resta d'apartats de la sol·licitud.
 4. La Reclamació presentada el 17 de maig de 2019 qüestiona la denegació de la informació sol·licitada a l'apartat 2.4 de la sol·licitud, tot considerant que la inexistència d'un document no implica que la informació demanada no existeixi i reitera el seu dret a obtenir-la, perquè no ho impedeix cap límit legal al dret d'accés a la informació pública i no li ha de suposar cap tasca desproporcionada facilitar una informació que segurament ha de tenir i seria ben simple de plasmar en un únic full. Argumenta que les característiques de l'examen (una prova pràctica jurídica) requereixen la seva correcció per part de juristes, i afectaria el seu dret de defensa si no s'acredita aquest fet.
 5. El 23 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la DGFP i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana informació sobre eventuais terceres persones que puguin resultar afectades per la sol·licitud.
 6. El 24 de maig de 2019 la persona reclamant, a la vista del document de la GAIP que la informa de l'admissió provisional a tràmit de la Reclamació i dels tràmits possibles del procediment a seguir, entre ells la possibilitat de demanar un informe a l'Autoritat català de protecció de dades (APDCAT), si així es considera pertinent, presenta al·legacions argumentant la improcedència de demanar aquest informe en aquest cas, perquè la denegació de la informació sol·licitada no s'hauria fonamentat en la protecció de dades personals.
 7. El 21 de juny de 2019 la GAIP rep l'informe i l'altra documentació demanada a la DGFP. L'informe afirma taxativament que "l'Administració no té en el seu poder la informació objecte de la Reclamació, tal i com en el seu moment es va manifestar. No consta en l'expedient del procés

selectiu i tampoc es pot deduir cap informació sobre la correspondència entre el número de corrector i la identitat del membre del tribunal”. L’informe argumenta que el tribunal és un òrgan col·legiat i que no hi van haver dissensions entre els seus membres, motiu pel qual no consten a les actes posicionaments singulars. L’informe també afirma que l’Administració no té cap obligació jurídica a elaborar una informació de la que no disposa i que no consta a l’expedient. Afirma que la informació demanada s’hauria d’elaborar de nou i això “només seria possible si es celebressin noves sessions del tribunal per revisar els documents i tots els seus membres fessin un reconeixement explícit de números manuscrits l’any 2015 en un full de correcció, sense garantia de la certesa del resultat d’aquest reconeixement”.

8. El 25 de juny de 2019 la GAIP trasllada l’informe de l’Administració a la persona reclamant, per al seu coneixement.
9. El 26 de juny de 2019 la persona reclamant presenta a la GAIP al·legacions a l’informe de la DGFP. Argumenta que els exercicis que es fan en els procediments d’oposició han de ser corregits per persones que tinguin la competència material suficient i que l’Administració tindria el deure de disposar d’informació que així ho acrediti, perquè seria informació indispensable per poder controlar l’activitat administrativa. Sol·licita a la GAIP “que reconegui que la informació requerida per part de la sol·licitud és informació pública que la DGFP té el deure inexcusable d’entregar a fi i efecte de donar ple sentit a la Llei de Transparència (control de l’activitat de l’administració pública) i que per tant compel·leixi a la referida DGFP a requerir al referit Tribunal Qualificador per tal que emeti un breu escrit on consti la informació sol·licitada”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d’accés a la informació pública

L’article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d’accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d’Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d’accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L’article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l’incompliment material del dret d’accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D’acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d’una sol·licitud d’informació pública.

L’article 2.c LTAIPBG defineix el dret d’accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l’apartat b del mateix precepte defineix la informació

pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

2. Desestimació de la Reclamació

L'informe aportat per l'Administració a aquest procediment acredita i justifica jurídicament que la Direcció General de la Funció Pública no té en el seu poder la informació reclamada, ni li és possible elaborar-la amb certesa i sense un esforç desproporcionat, ratificant d'aquesta manera l'adequació a l'ordenament jurídic d'allò que ja havia contestat a la seva resolució objecte de la Reclamació.

En conseqüència, és procedent desestimar la Reclamació, perquè ha quedat justificada la resolució administrativa impugnada i mancades de fonamentació jurídica les pretensions de la persona reclamant.

Les al·legacions de la persona reclamant referides a l'antecedent 9 insisteixen en què al seu entendre l'Administració té l'obligació de disposar de la informació sol·licitada i, en el seu defecte, d'elaborar-la, per tal de fer possible el control de l'activitat administrativa. El cas és, però, i així s'ha reiterat fins a la sacietat, que la informació sol·licitada no existeix i que la seva elaboració, cas que realment fos exigible, es presenta com a mínim incerta, ja que requeriria tornar a formar un Tribunal qualificador i que els seus membres reconeguessin l'autoria de notes posades fa quatre anys. En conseqüència, no hi ha base jurídica per atendre les darreres pretensions formulades per la persona reclamant.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de juny de 2019, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 305/2019 perquè la resolució impugnada està justificada i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.